

Sygn. akt VI U 457/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2014 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: R. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 10 stycznia 2014 r., znak: (...)

w sprawie: R. P.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu R. P. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia(...)r. do dnia (...)r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił przyznania ubezpieczonemu R. P. prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, na podstawie przepisu art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009 roku nr 153, poz. 1227).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS ubezpieczony nie został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy zarobkowej a jedynie za częściowo niezdolnego do pracy w związku z czym przyznano ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia (...)

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony, który wniósł o przyznanie mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, iż aktualny stan jego zdrowia nie pozwala na podjęcie jakiegokolwiek pracy zarobkowej.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony R. P., uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do dnia 31.12.2013 r., w dniu 25.11.2013 roku złożył w pozwanym organie rentowym wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Ubezpieczony udokumentował wymagany staż ubezpieczeniowy. Pozwany organ rentowy poddał go badaniu przez lekarza orzecznika i komisję lekarską ZUS, którzy w wydanych orzeczeniach nie uznali ubezpieczonego za osobę całkowicie niezdolnego do wykonywania pracy zarobkowej a za osobę częściowo niezdolną do pracy i dlatego zaskarżoną decyzją przyznano ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia (...)

-okoliczności bezsporne

W celu zweryfikowania powyższych orzeczeń Sąd powołał biegłych lekarzy sądowych z zakresu następujących specjalności: kardiologa i specjalisty medycyny pracy.

Biegli lekarze sądowi w wydanej opinii w dniu 18 kwietnia 2014 roku rozpoznali u ubezpieczonego następujące schorzenia:

1. Chorobę wieńcową pod postacią dusznicę bolesnej II CCS.
2. Stan po leczeniu chirurgicznym choroby - pomostowaniu aortalno wieńcowym w listopadzie 2012 r.
3. Nadciśnienie tętnicze.
4. Tętniak aorty wstępującej.
5. Napadowe migotanie przedsionków.
6. Cukrzyca t2. Dyslipideinia. Dna moczanowa.

W ocenie biegłych lekarzy sądowych, stan zdrowia ubezpieczonego nie uległ istotnemu polepszeniu i upośledza sprawność jego organizmu w stopniu ograniczającym zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. W ocenie biegłych ubezpieczony jest nadal całkowicie niezdolny do pracy na okres do (...).

Mając to na uwadze biegli nie podzielili stanowiska lekarza orzecznika ZUS i Komisji Lekarskiej ZUS. Podstawą uznania niezdolności ubezpieczonego do pracy były te same dokumenty, którymi dysponował pozwany organ rentowy.

-dowód; opinia biegłych k. 72-77 i opinia uzupełniająca k.54akt sądowych

Po zapoznaniu się z wydaną przez biegłych opinią, pozwany organ rentowy nie wniósł do niej zastrzeżeń.

Na rozprawie przed Sądem Okręgowym pełnomocnik organu rentowego wniósł o zmianę decyzji i przyznanie ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od (...)r. do(...)r.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy przytoczonej na wstępie – renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach wskazanych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący, co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. Przy czym w myśl art. 12 wspomnianej wyżej ustawy – niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego w myśl art. 57 ust. 1 pkt.2 uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie między innymi pięć lat, jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Pięcioletni okres winien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy, do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.(art. 58 ust. 1 i 2 w/w ustawy)

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.(art.12 w/w ustawy) Oceniając stopień niezdolności do pracy należy, w myśl art. 13 wymienianej ustawy, uwzględnić stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej oraz celowość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W przedmiotowej sprawie, Sąd uwzględnił wydaną opinię przez biegłych i uznał ją za wyczerpującą, poddającą wszechstronnej analizie stan zdrowia ubezpieczonego w odniesieniu do jego możliwości zawodowych.

Opinia biegłych została szczegółowo uzasadniona, a ponadto wnioski w niej zawarte nie nasuwały wątpliwości, co do ich trafności, zatem brak było podstaw do dalszego prowadzenia postępowania dowodowego. Biegli są bowiem doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny, które odpowiadały schorzeniom ubezpieczonego. Opinię wydali po zapoznaniu się z wszystkimi dokumentami leczenia przedłożonymi przez ubezpieczonego. Stanowisko swoje fachowo, logicznie i wyczerpująco uzasadnili. Podkreślić należy, iż pozwany organ rentowy nie zgłosił do opinii zastrzeżeń i wniósł o zmianę decyzji, wobec czego Sąd uznał opinię biegłych sądowych za miarodajną dla aktualnego stanu zdrowia ubezpieczonego.

Zgodnie z treścią przepisu art. 75 ust.1. ustawy emerytalnej osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta została uznana za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia, przysługuje dodatek pielęgnacyjny, z zastrzeżeniem ust. 4.

W tej sytuacji Sąd, w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym zwłaszcza opinię biegłych sądowych uznał, że odwołanie powoda zasługuje na uwzględnienie i zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję przyznając ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji od dnia (...)roku na stałe.

W pkt 2 wyroku Sąd Okręgowy zgodnie z przepisem art. 118 ust.1 ustawy emerytalno- rentowej FUS z urzędu orzekał w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Zdaniem Sądu Okręgowego, w okolicznościach przedmiotowej sprawy wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego, bowiem dowody zaprezentowane w trakcie postępowania sądowego były tożsame z dowodami, którymi dysponował pozwany organ rentowy w trakcie prowadzonego postępowania orzeczniczego. Oznacza to, że przyczyną, dla której ubezpieczony uzyskał prawo do żadanego świadczenia dopiero w następstwie postępowania sądowego były te same dowody, do których organ rentowy mógł się wcześniej ustosunkować a jedynie odmienna była ocena stanu jego zdrowia dokonana przez biegłych sądowych, wobec czego

wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności pozwanego organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

SSO Ewa Milczarek